

for Tilsynsmændene overfor deres Naboe, naar de havde denne bestemte Forpligtelse, idet de ellers let, for ikke at paadrage sig Uvilje hos deres Omgangsvener, kunde fristes til at unblade en saadan Anmeldelse. Jeg skal efter disse Bemærkninger tillade mig at anbefale de Vædringsforslag, som ere stillede af Udvalget eller dets Flertal.

Th. Thomsen: Medens Mindretallet ikke har haft noget imod at gaa ind paa Vædringsforslaget under Nr. 5, som jo ogsaa stemmer med Lagtingets oprindelige Forslag, har det ment, at der ikke var nogen tvivlende Grund til at fravige den Bestemmelse, som oprindeligt indeholdtes i Lovforslagets § 7, nemlig om Stemmeretten. Dette begrundes for det første derved, at det her drejer sig om Forhold, som ere specifikt færøiske, og naar Lagtinget har haft Beslighed til gentagne Gange at udtale sig om dette Forhold, er det naturligt at antage, at det, Lagtinget er kommet til, er det rigtige, da det jo er sagtyndigt deroppe, og Forholdene der jo ere saa forskellige fra vore, at det er meget vanskeligt for os her nede i Almindelighed at sætte os rigtig ind i specielt færøiske Sager. Selv om det altsaa er Regler, der ikke synes at stemme med de humane Hensyn, som man maa hylde her nede, kan der være andre Hensyn, som bevirke, at en saadan Regel, som Lagtinget har fundet rigtig der oppe, i Virkeligheden ogsaa er rigtig. Jeg tror, at det med Hensyn til det foreliggende Lovforslags § 7 stiller sig paa den Maade. Sagen er nemlig den, at saaledes som Vædringsforslaget kommer til at lyde efter Flertallets Forslag, vil det være meget vanskeligt at faa en Afgørelse paa Grandbestævne. Disse forskellige Lodsere der oppe ere jo bundne til hinanden. De skulle drive deres Jord og deres Herligheder sammen, og det er derfor et meget stort Onde, om de ikke kunne faa en Afgørelse. Det vil efter Vædringsforslaget blive meget vanskeligt at faa en Afgørelse, i alt Fald paa mange Steder, og det bliver man overbevist om, naar man ser, hvorledes Marketallet, Hartornet, er ulige fordelt mellem de forskellige Lodsere. Jeg skal eksempelvis nævne, at i een Bygd kan der findes 15 Marker, og deraf ere 14 Kongsjord, d. v. s. Statsjord, og den ejes af 3 Gjere, medens den ene Mark, nemlig den 15de, er Odelsjord og er delt mellem 9 Gjere. Naar der nu, som efter dette Vædringsforslag, skal tages saa meget Hensyn til de smaa Gjere, altsaa til Personerne, vil det være klart, at i mange Tilfælde og især i det Tilfælde, som jeg eksempelvis nævnte, vil

det være vanskeligt, ja umuligt at faa en Afgørelse, og dette kan være til meget større Glæde for det lille Samfund der oppe, end man her har Erfaring for, paa Grund af, at de store staa lige overfor de smaa. Sagen er nemlig den, at disse store Lodsere ville i Almindelighed være Fæstere af Statsgods, og det er for det meste samlet, og disse tilligemed de større Odelsere have særlig Interesse i at drive Jorden paa en rationel Maade, medens de smaa kun have den som Bierhverv — deres Hovederhverv er Fiskeriet — og disse smaa Lodsere have ikke Interesse i at vedtage en Driftsmaade, som er heldig i Fremtiden, de ville som Regel kun høste saa megen Fordel deraf i Djeblikket som muligt, medens de andre, som skulle leve deraf, mere ville bestæftige sig med Driften og derfor ogsaa ville vælge den Driftsmaade, som er mest rationel. Dernæst har man foreslaaet en Vædring i § 7, som ogsaa bevirker, at § 6 er bleven foreslaaet ændret paa en Maade, der vil gøre Stemmeafgivningen der oppe meget besværlig. Der forlanges nemlig altid en skriftlig Fuldmagt, medens der i Regeringens Forslag staaer, at Brugeren anses som selvskreven Fuldmægtig for Gjeren, med mindre denne giver en anden skriftlig Fuldmagt, og skal ikke have denne skriftlige Fuldmagt. Den af Flertallet foreslaaede Vædring er meget uheldig og meget besværlig, i alt Fald paa mange Steder der oppe. Der er nemlig Bygder, hvor Beboerne ikke eje mere end en ringe Del af den Jord, som hører til Bygden, medens Størstedelen ejes af udenbygdsboende. Naar man nu tager Hensyn til de vanskelige Kommunikationsforhold der oppe og til, at der, saaledes som Løberne nu ere, ikke Mand og Mand imellem — i alt Fald ikke Smaamænd imellem — bruges megen Skrift, vil det være meget vanskeligt at faa disse udenbygdsboende repræsenterede. Det kan jo være, at de foresætte sig at møde personlig, men i sidste Djeblik kan der komme et Uvejr, som kan forhindre dem deri. Jeg mener derfor, at det er uheldigt, naar ikke tvivlende Grunde tale derfor, i rent færøiske Spørgsmaal at fravige Lagtingets Beslutning. Jeg mener altsaa, efter hvad jeg selv kender til Forholdene og efter de Oplysninger, jeg har indhentet fra Landsmænd her nede, at det ikke er rigtigt at fravige den Bestemmelse, som Lagtinget haade med Hensyn til § 6 og § 7 har fattet, og jeg tillader mig derfor at foreslaa at holde fast ved det oprindelige Forslag.

Justitsministeren (Mellermann): Det Vædringsforslag, der er stillet under